

מציאת האשה פרק ששי כתובות

ע.

עין משפט
ג' מצוה

מש א מיי פ"ח מהל' זביה הלכה גב סגמ
 עשין פג פ"ח מ"ח ס' רב עקיף ח וברב אלפס
 עוד בפ"ח ד"ב דף רנ"ו: ע'
 ג מיי פ"ח מהלכת סגמ
 מורה הלכה ו סגמ
 עשין פה פ"ח ע"ח מ"ח ס'
 ללה ט"ח ח'
 ג מיי שם הלכה ז
 ט"ח ע"ח פ"ח ח'
 א ד ה מיי פ"ח מהל' אשוח הלכה ג כ'
 (וב"ה) [נ"י] מהלכת מריס הלכה י סגמ לאחין
 רבנו עקיף פ"ח ע"ח מיי
 עט וט"ח פ"ח ח' ללה ט"ח ע"ח מיי ס' ללה ט"ח ע"ח ח'

הא קיימא לן מצוה לקיים דברי המת. אפי' צברא קיימא לן הכי
 כדמוכח שילהי פ"ק דגיטין (דף טו.) לאמרינן רב ו' אסי מוקי
 לה צבריא והא קיימא לן מנה לאקיים דברי המת יש מקשין כיון דמנהלא
 לקיים דברי המת אס כן מאי אהני הא דצברי שכיב מרע ככתובים
 וכמסורין דמו ואומר ר"מ ללך אמרי'
 מנה לאקיים דברי המת אלא כשהושלם
 מתחלה לכן אי נמי דווקא צמת נתון
 צחי מקבל אכל צברי שכיב מרע
 צכל ענין כמסורין דמו: **אבל יש**
שם אפוטרופוס אין מקחן מקח. פ"י
 ר"ח דוקא מר אכל מתנתן מתנה
 דלענין מתנה אין סברא לחלק בין כי
שם אפוטרופוס לאין שם:
 הדרן עלך מציאת האשה

רבי מאיר (דמתני') הא דלמר יעשה שליט מה שהושלם צידו: מינה
ניחא ליה. שיתנו להן כל זורכן: לזרויניהו. שיחזרו אחר מונותיהן
 ושלא יחזרו רעבותי: הפועטות. מתנות בני טעם ושמונה כדאמר'
 בהנתיקין: **צמטולטי.** דווקא אכל צמקרקעי לא עד שיצאו שמי
 ערות או עד שיהא בן עשרים:
אפוטרופוס. שמינהו אפי' יתומים או
 צ"ד: **מדקסני.** צמתני': **שאני האל**
דאיכא שליש. שנשמלש לך ופירשו
 לו מה יעשה צהן אכל אפוטרופוס
 אינו אלא לעשות זורכי יתומים לכל
 הליך והיי אס מכרו אלו הפועטות
 אין זה יגיו מנהמת המה שאף
 האפוטרופוס ימכרו לזוך מונותיהם:
אס כן. שליש דווקא ועממא לפי
 שפירשו לו לקנות שדה ליתמי יעשה
 שליש כו': **דאפילו בעמלא.** כמקום
 אפוטרופוס דדמי קלת לשליש:
 הדרן עלך מציאת האשה

המדרש את אשתו מליהנות לו.
 פירש צונטרס דאין
 הגלת תשמישו נאסר עליה להא
 משמעדה לה משמע ממוך פירשו שש
 צלשון זה איסור הגלת תשמיש וקשה
 דפריך צמ' וכיון דמשמעדה לה היכי
 מני מדר לה והתנן קונס שאני עושה
 לפיך כו' מגופה דמתני' הו"מ למיפך
 דלא מני אפס עליה תשמיש מתני'
 דמשמעדה לה דאס היה נאסר יוציא
 ויתן כמותה לצ"ש צמתי צמות וצ"ה
 שבת אחת ועוד כי מוקי לה בגמרא
 צהדריה כשהיא ארוסה דלכתי לא
 משועדה לה אס כן מתשמיש נמי חל
 הגדר ויתני צמתני' יוציא ויתן כמותה
 צצבת אחת לצ"ה או צמתי צמות
 לצ"ש ומפרש ר"ח דליהנות לו לא
 משמע אלא הגלת מונות:

המדרש את אשתו מליהנות לו עד ל'
 יום יעמיד פרנס יתר מיכן יוציא
 ויתן כתובה ר' רבי יהודה אומר בישראל חדש
 אחד יקיים ושנים יוציא ויתן כתובה בכהן
 שנים יקיים ושלשה יוציא ויתן כתובה המדיר
 את אשתו שלא תטעום אחד מכל הפירות
 יוציא ויתן כתובה ר' יהודה אומר בישראל
 יום אחד יקיים שנים יוציא ויתן כתובה ובכהן
 שנים יקיים שלשה יוציא ויתן כתובה
 ויתן מלאכתו יומי ויוסי אומר בעניות שלא
 נתן קצבה ובעשירות שלישי יום: **גב'**
 "וכיון דמשועבד לה היכי מצי מדיר לה כל
 כמיניה דמפקע לה לשיעבודה והתנן י' קונם
 שאני עושה לפיך אינו צריך להפר אלמא
 כיון דמשעבדא ליה לאו כל כמיניה
 עשה

המדריך את אשתו מליהנות לו עד ל'
 יום יעמיד פרנס יתר מיכן יוציא
 ויתן כתובה ר' רבי יהודה אומר בישראל חדש
 אחד יקיים ושנים יוציא ויתן כתובה בכהן
 שנים יקיים ושלשה יוציא ויתן כתובה המדיר
 את אשתו שלא תטעום אחד מכל הפירות
 יוציא ויתן כתובה ר' יהודה אומר בישראל
 יום אחד יקיים שנים יוציא ויתן כתובה ובכהן
 שנים יקיים שלשה יוציא ויתן כתובה
 ויתן מלאכתו יומי ויוסי אומר בעניות שלא
 נתן קצבה ובעשירות שלישי יום: **גב'**
 "וכיון דמשועבד לה היכי מצי מדיר לה כל
 כמיניה דמפקע לה לשיעבודה והתנן י' קונם
 שאני עושה לפיך אינו צריך להפר אלמא
 כיון דמשעבדא ליה לאו כל כמיניה
 עשה

תוספות ר"ד (המשך)
 צרכי היתומים לכל הצריך
 ואם מכרו אלו הפועטות
 אין זה שני מצות המת
 אלא אפוטרופוס שש
 מוכר לצורך מונותיהם
 י"ב ליחגי אבל בטנה
 ע"כ ליש מה שהושלם
 בידו [מאי] אין מעשה
 קטנה כלום דאפילו
 בעמלא ירוש במקום
 שיש אפוטרופוס שדומה
 קצת ליש וכי ר"ח
 ז"ל משמיה דגאון דמתנתן
 דפועטות מתנה אין על
 פי שש שם אפוטרופוס
 ואינו ג"ל דהא הכא
 לבעלה מתנה היא ובעי
 למיפוש מתנתו דכאן
 גם באפוטרופוס לא
 מציא למיחגי ליה ובפי'
 לזיוקן פלגי במתנתה
 בלא אפוטרופוס אם היא
 קיימא כמו המדר של דר
 אומר אלא אין מתנתה
 ופר בר"א אפר מתנתה
 מתנה (אלא) [אלמא] גרוע
 מתנה מכר והיכי ס"ד
 למיעבדא פפי ממכר:
המדיר את אשתו
 מליהנות לו עד ל' יום
 יעמוד לה פרנס יתר מכאן
 יוציא ויתן כתובה ר"י
 אומר בישראלית חדש
 א' יקיים ב' יוציא ויתן
 כתובה ובכהן ב' יקיים
 ג' יוציא ויתן כתובה פ"י
 זה הוא י' המדר מורד
 שהמדר הוא באומר איני
 יוציא ויתן מפרנס הלכך
 יוציא ויתן כתובה מי
 ובעוד ששמלכיס בו או
 אם ברח ואינו לפנינו
 לכופו או אם הוא איש
 אלם שאינו שומע לדברי
 חכמים מוסיפים לה על
 ברתה ג"ד שבת ב'
 ימי מרוד כדאמרינן בפ'
 א"ע"פ אבל זה אינו מורד
 (כגון) [כיון] שזן ע"י
 פרנס מ"ה עד ל' יום
 יעמוד פרנס אבל יותר
 מכאן יוציא ויתן כתובה
 ואם אינו רוצה או שברח
 ומעגן את אשתו היו
 מורד ומוסיף לה ג"ד
 ויציא ויתן כתובה מי
 ואם ברח ציד שמלכיס
 ג' דיריס שבת ואי
 קשיא ויהא כשהידיה שלא
 תהנה ממוך נאסר בתשמיש
 השטה ולא יתן לו אלא
 חבת א' כדנתן במדיר
 את אשתו מתשמיש המטה
 פ"י המורה שאין הגנת
 התשמיש נאסר עליה בדר
 זה הוא דמשעבד לה:
 וקשה כיון דחייב נדרא
 נדרא דתשמיש חילי כיון
 שלא תהנה מנסכו שאין
 הנתן התשמיש בכלל ומקשה
 וכיון דמשעבד לה היכי

אשתו מליהנות לו עד ל' יום.
 קונס את הימנה לו עד ל'
 יום, ולא הידיה מהלכת
 תשמיש, דהא לא חיל
 משוט המשועבד לה, וגי
 מונות נמי מוקמינן לה
 לקמן כדאמר לה לפי מעשה
 ידך למנומין, ופירש
 משוט דלא ספקי (ש"ס)
 קונם שאני עושה
 לפיך. אשה שמה
 לבעלה מה שאני עושה
 מלכתי ילא אסור עלי
 צקום (יבמות צג ושם)
דמפקע ליה לשיעבודה הכא נמי כיון דמשעבד לה לאו כל כמיניה
דמפקע לה לשיעבודה אלא מתוך שיכול לומר לה צאי מעשה ידך במזונותיך
 נעשה

מליהנות לו עד ל' יום.
 קונס את הימנה לו עד ל'
 יום, ולא הידיה מהלכת
 תשמיש, דהא לא חיל
 משוט המשועבד לה, וגי
 מונות נמי מוקמינן לה
 לקמן כדאמר לה לפי מעשה
 ידך למנומין, ופירש
 משוט דלא ספקי (ש"ס)
 קונם שאני עושה
 לפיך. אשה שמה
 לבעלה מה שאני עושה
 מלכתי ילא אסור עלי
 צקום (יבמות צג ושם)
דמפקע ליה לשיעבודה הכא נמי כיון דמשעבד לה לאו כל כמיניה
דמפקע לה לשיעבודה אלא מתוך שיכול לומר לה צאי מעשה ידך במזונותיך
 נעשה

מליהנות לו עד ל' יום.
 קונס את הימנה לו עד ל'
 יום, ולא הידיה מהלכת
 תשמיש, דהא לא חיל
 משוט המשועבד לה, וגי
 מונות נמי מוקמינן לה
 לקמן כדאמר לה לפי מעשה
 ידך למנומין, ופירש
 משוט דלא ספקי (ש"ס)
 קונם שאני עושה
 לפיך. אשה שמה
 לבעלה מה שאני עושה
 מלכתי ילא אסור עלי
 צקום (יבמות צג ושם)
דמפקע ליה לשיעבודה הכא נמי כיון דמשעבד לה לאו כל כמיניה
דמפקע לה לשיעבודה אלא מתוך שיכול לומר לה צאי מעשה ידך במזונותיך
 נעשה

תוספות ר"ד
 א"ד אפר ב"ה ה"י בין
 שאמר נתן בין שאמר אל
 נתנו ונתנים להן כל צורכן
 והא קי"ל כר"ם דאמר
 מצוה לקיים דברי המת
 ה"מ בבבלי אחרניתא אבל
 התם הפועטות מקחן מקח
 וממכרן ממכר במטלטלי
 וימוש כדי חייב אלא
 בבבליקאי לא עד שיהא
 גדול ופקח ובפי' הניקין
 מפרש בכר י' בכר י' ח'
 בכר חתי בכר חתי ח'
 עשה כל זה וחד לפרם
 אורפי' אפר פרס ל"י
 ח"ה שאין שם אפוטרופוס
 אבל יש שם אפוטרופוס
 אין מקחו מקח ואין
 ממאי מקחתי אין מעשה
 לדמא דאיכא שליט פרו לו
 מה יעשה אבל אפוטרופוס
 אינו מורד שהמורד הוא
 כדאמר אינו מורד.
 (א) ג' הלכה ז' (ב) ג' הלכה ז' (ג) ג' הלכה ז' (ד) ג' הלכה ז'
 (א) ג' הלכה ז' (ב) ג' הלכה ז' (ג) ג' הלכה ז' (ד) ג' הלכה ז'
 (א) ג' הלכה ז' (ב) ג' הלכה ז' (ג) ג' הלכה ז' (ד) ג' הלכה ז'